

РЕШЕНИЕ

№ 189

гр. Оряхово, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОРЯХОВО в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В.Л.П.

при участието на секретаря В.И.И.

като разгледа докладваното от В.Л.П. Гражданско дело № 20231460100454 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с Вх. № 2697/21.08.2023 г. от Подадена е искова молба с Вх. № 2697/21.08.2023 г. от **„Д.ЕООД, ЕИК 102838163**, със седалище и адрес управление в гр. Бургас, кв. Рудник, ул. „Николай Лъсков“ № 11, представлявано от управителя си Димитър Иванов Славов, действащо чрез адв. Р. П. С. от АК Бургас срещу **„К.ЕООД, ЕИК 203901863** със седалище и адрес на управление в с. Долни Вадин, общ. Оряхово, обл. Враца, ул. „Хан Аспарух“ № 45, представлявано от Й. Г. М. за признаване за установено, че последното дължи на ищеца **сумите от 840 лв. (осемстотин и четиридесет лева) с вкл. ДДС**, представляваща незаплатена сума за главница по фактура № 0000004067/29.05.2018 г. за извършена транспортна услуга, както и **394,31 лв. (триста деветдесет и четири лева и тридесет и една стотинки)**, представляваща лихва за забава за периода от 01.06.2018 г. до 14.02.2023 г., ведно със законната лихва считано от датата на подаване на заявлението в съда – 15.02.2023 г. до окончателното погасяване на сумата. Претендират се и разноски по делото. За исковите претенции е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.02.2023 г. по ч.гр. д № 59/2023 г. Претендират се и разноски по делото.

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни иски с правна квалификация чл. 422, вр. с чл. 415 ГПК, вр. с чл. 367 от ТЗ, вр. с чл. 379 ТЗ, вр. с чл. 35 и сл. от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) и чл. 86 ЗЗД.

От името на ищеца се твърди, че същият е лицензирана транспортна фирма за превоз на пътници от гр. Бургас до к.к. Слънчев бряг. Посочва се също, че през 2018 г. от м. април за целия летен сезон ищецът е извозвал от гр. Бургас до хотел „Ривиера“ в к.к. Слънчев бряг служители на ЕМ СМАЙЛ ЕООД /понастоящем К.ЕООД/, а именно Сийка Йорданова, Анка Михайлова, Сийка Арабаджиева, Славка Арабаджиева и Гиздана Симова, работещи като

камериерки и чистачки в посочения хотел. Първата издадена фактура за м. април 2018 г. е заплатена на ищеца, но фактурата за м. май с № 0000004067/29.05.2018 г., връчена на тогавашния управител на ответното дружество – Димитър Чорбаджиев, не е платена, въпреки неколkokратните търсения и напомняния от страна на ищеца за дължимата сума.

Въз основа на изложените съображения ищецът желае спрямо ответника да бъде признато за установено, че същият дължи на ищцовото дружество подробно посочените по-горе суми, за които е издадена Заповед № 33/16.02.2023 г. по реда на чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 59/2023 г. по описа на РС Оряхово, като се претендират и разноси по заповедното производство и по настоящото производство.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор от ответника **„К.ЕООД, ЕИК 203901863“** със седалище и адрес на управление в с. Долни Вадин, общ. Оряхово, обл. Враца, ул. „Хан Аспарух“ № 45, представлявано от Й. Г. М., като на основание чл. 50, ал. 2 от ГПК съобщението по чл. 131 ГПК е приложено по делото, като редовно връчено.

След като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, съдът прима за установено следното от фактическа и правна страна:

От представеното заверено копие от фактура № 0000004067/29.05.2018 г. се установява, че ищцовото дружество (преди „ЕМ СМАЙЛ“ ЕООД) е извършило транспортна услуга на ответното дружество за хотелски комплекс „Слънчев бряг“ за м. май 2018 г. на стойност 840 лв. с вкл. ДДС.

Представените по делото доказателства дават основание за извода, че страните са били във валидно превозно правоотношение, по силата на които ищецът е поел задължение да превозва пътници при насрещната престация – заплащане на твърдяното превозно възнаграждение, което се установява от представената фактура за извършената търговска услуга. Уточнено е от ищцовото дружество, че не разполага с писмен договор за постигнатото между страните съгласие за извършения превоз, но между същите са били изградени трайни търговски отношения по извършване на сезонни превози на работници в хотелски комплекс „Слънчев бряг“ и съгласието е постигнато в устна форма. Не се установява да са релевиращи възражения от страна на ответното дружество относно услугата на превозвача и съдът приема, че той е извършил превоза точно в качествено, количествено и времево отношение, за което е издал и представената по делото фактура. С оглед предмета на доказване и разпределението на доказателствената тежест между страните, ищцовото дружество безспорно доказва наличието на валидно правоотношение с ответника по извършена транспортна услуга срещу уговорена за това цена, която не е заплатена от ответника. При основателността на претенцията за претендираните 840 лв. с вкл. ДДС, основателна се явява и претенцията за дължима лихва за забава за периода от 01.06.2018 г. до 14.02.2023 г. в размер на 394,31 лв.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че към датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 15.02.2023 г. ответното дружество безспорно дължи сумите от 840 лв. с вкл. ДДС, представляваща незаплатена сума за главница по фактура № 0000004067/29.05.2018 г. за извършена транспортна услуга, както и 394,31 лв., представляваща лихва за забава за периода от 01.06.2018 г. до 14.02.2023 г., ведно със законната лихва

считано от датата на подаване на заявлението в съда – 15.02.2023 г. до окончателното погасяване на сумата.

По разноските:

Разноските в заповедното производство са в общ размер на 425 лв. - 25 лв. за внесена държавна такса и 400 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, а в исковото производство са в общ размер на 775 лв. (75 лв. внесена държавна такса, 400 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 300 лв. разноси за пътуване и явяване в съдебно заседание). Съобразно изхода на делото на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените в заповедното производство разноси, както и тези в исковия процес в общ размер на 1200 лв.

Така мотивиран, Оряховският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, че **„К.ЕООД, ЕИК 203901863** със седалище и адрес на управление в с. Долни Вадин, общ. Оряхово, обл. Враца, ул. „Хан Аспарух“ № 45, представлявано от Й. Г. М. **дължи на „Д.ЕООД, ЕИК 102838163**, със седалище и адрес управление в гр. Бургас, кв. Рудник, ул. „Николай Лъсков“ № 11, представлявано от управителя си Димитър Иванов Славов, действащо чрез адв. Р. П. С. от АК Бургас **сумите от 840 лв. (осемстотин и четиридесет лева) с вкл. ДДС**, представляваща незаплатена сума за главница по фактура № 0000004067/29.05.2018 г. за извършена транспортна услуга, както и **394,31 лв. (триста деветдесет и четири лева и тридесет и една стотинки)**, представляваща лихва за забава за периода от 01.06.2018 г. до 14.02.2023 г., ведно със законната лихва считано от датата на подаване на заявлението в съда – 15.02.2023 г. до окончателното погасяване на сумата, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.02.2023 г. по ч.гр. д № 59/2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК **„К.ЕООД, ЕИК 203901863** със седалище и адрес на управление в с. Долни Вадин, общ. Оряхово, обл. Враца, ул. „Хан Аспарух“ № 45, представлявано от Й. Г. М. **ДА ЗАПЛАТИ „Д.ЕООД, ЕИК 102838163**, със седалище и адрес управление в гр. Бургас, кв. Рудник, ул. „Николай Лъсков“ № 11, представлявано от управителя си Димитър Иванов Славов, действащо чрез адв. Р. П. С. от АК Бургас **сумата от общо 1200 лв. (хиляда и двеста лева)**, представляваща направените в заповедното производство разноси в размер на **425 лв.**, както и разноските в исковия процес в размер на **775 лв.**

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд гр. Враца в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Оряхово: _____